

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 6 lipca 2012 r.

DOLiS/DEC-617/12

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 5 oraz art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), a także art. 6a ust. 1 pkt 1 lit. l ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana T.L., dotyczącej niezgodnego z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) przetwarzania jego danych osobowych przez P Bank S.A., oraz przez T Sp. z o.o.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana T.L., zwanego dalej Skarżącym, dotycząca niezgodnego z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o ochronie danych osobowych, przetwarzania jego danych osobowych przez P Bank S.A., zwany dalej P Bank S.A., oraz przez T Sp. z o.o., zwany dalej T Sp. z o.o.

Skarżący zakwestionował legalność przekazania przez P Bank S.A. jego danych osobowych do T Sp. z o.o. Zdaniem Skarżącego zawierając umowę pożyczki z P Bankiem S.A. nie został poinformowany przez P Bank S.A. o możliwości przekazania jego danych osobowych. Podnosząc powyższe Skarżący wniósł o ustalenie, iż T Sp. z o.o. w sposób nieuprawniony przetwarza jego dane osobowe, a także o nakazanie usunięcia jego danych osobowych w/w podmiotowi.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżący zawarł w dniu [...] grudnia 2008 r. z P Bank S.A. umowę pożyczki nr [...].
2. P Bank S.A. udostępnił dane osobowe Skarżącego T Sp. z o.o. w związku z zawarciem i wykonywaniem umowy z dnia [...] listopada 2008 r. w sprawie wykonywania czynności faktycznych (umowa nr [...]) i na podstawie umowy o powierzenie przetwarzania danych osobowych z dnia [...] listopada 2008 r. umożliwiającej wykonanie ww. umowy. W ramach powierzenia P Bank S.A. przekazał T Sp. z o.o. dane osobowe Skarżącego w zakresie: imię, nazwisko, numer PESEL, adres zamieszkania/ korespondencyjny, numery telefonów, adres poczty elektronicznej.
3. Zgodnie z zapisem § 14 pkt 5 umowy pożyczki ustalone zostało, iż w przypadku niewywiązania się przez Skarżącego z warunków umowy P Bank S.A. może zlecić windykację należnych mu roszczeń podmiotom zewnętrznym. Stosownie zaś do treści § 14 pkt 6 ww. umowy Skarżący wyraził zgodę na udostępnienie przez P Bank S.A. wyżej określonym podmiotom wszystkich informacji związanych z udzieloną pożyczką. Ponadto, w korespondencji skierowanej przez P Bank S.A. w dniu [...] maja 2011 r. Skarżący został poinformowany, iż T Sp. z o.o. prowadzi czynności w imieniu i na rzecz P Banku S.A.
4. T Sp. z o.o. przetwarza dane osobowe Skarżącego w celu realizacji czynności windykacyjnych podjętych na podstawie ww. umowy powierzenia danych osobowych do przetwarzania oraz w ramach pełnomocnictwa z dnia [...] października 2009 r. (numer pełnomocnictwa [...]).

Na podstawie zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa o ochronie danych osobowych, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych). Przepisem legalizującym przetwarzanie przez administratorów danych osób fizycznych, w tym ich udostępnianie jest art. 23 ust. 1 pkt 1 - pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Za prawnie usprawiedliwiony cel ustawodawca uważa w myśl art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego, jest zamknięty, i każda z nich ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to,

iż przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z przesłanek stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. Tym samym zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą dopuszczającą przetwarzanie danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Mając zatem na względzie przywołany powyżej przepis ustawy o ochronie danych osobowych, jak również okoliczności faktyczne niniejszej sprawy stwierdzenia wymaga, iż udostępnienie przez P Bank S.A. danych osobowych Skarżącego T Sp. z o.o. znajdowało podstawę prawną w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Przepis ten jest ściśle skorelowany z art. 23 ust. 4 ustawy o ochronie danych osobowych, który precyzuje, co ustawa o ochronie danych osobowych rozumie za prawnie usprawiedliwiony cel administratora danych bądź odbiorców danych. Stosownie bowiem do art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W tym miejscu przytoczyć trzeba także stanowisko orzekającego w składzie 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. akt I OPS 2/05) uznał, że prawnie usprawiedliwiony cel administratora danych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, może być oparty na przepisach prawa cywilnego. Zdaniem NSA za taki prawnie usprawiedliwiony cel już sama ustawa uznaje dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych).

Odnosząc się natomiast do relacji pomiędzy P Bankiem S.A. a T Sp. z o.o., w pierwszej kolejności należy wskazać, iż zgodnie z art. 6a ust. 1 pkt 1 lit. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) bank może, w drodze umowy zwartej na piśmie, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu, z zastrzeżeniem art. 6d, wykonywanie w imieniu i na rzecz banku pośrednictwa w zakresie czynności wymienionych w art. 5 i 6, polegającego na windykacji należności banku.

Mając zatem na względzie, iż P Bank S.A., zawarł z T Sp. z o.o. umowę w sprawie wykonywania czynności faktycznych (umowa z dnia [...] listopada 2008 r. Nr [...]) na podstawie, której P Bank S.A. zlecił T Sp. z o.o. wykonywanie czynności faktycznych związanych z działalnością bankową polegających na windykacji należności P Banku S.A., przyjąć należy, iż w tym zakresie nie doszło do naruszenia tajemnicy bankowej.

Ponadto, stosownie do art. 7 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych definiuje administratora danych osobowych jako organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. Ustawa o ochronie

danych osobowych reguluje również status podmiotów innych niż administrator danych, które mogą przetwarzać dane osobowe. Jakkolwiek bowiem administrator danych może przetwarzać dane samodzielnie, art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych upoważnia go również do powierzenia, w drodze zawartej formie pisemnej umowy (w tym wypadku umowa z dnia [...] listopada 2008 r.), przetwarzania tych danych innemu podmiotowi. W przypadku zatem, gdy administrator skorzysta z upoważnienia wynikającego z brzmienia powołanego przepisu, dochodzi do zlecenia „na zewnątrz” przetwarzania danych. Podmiot, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych, może je jednak przetwarzać wyłącznie w przewidzianym umową zakresie i w określonym w umowie celu (art. 31 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych). Podmiot, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych jest ponadto obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39 ustawy, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a ustawy. W zakresie przestrzegania tych przepisów wskazany podmiot ponosi odpowiedzialność jak administrator danych (art. 31 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych). Zgodnie z art. 31 ust. 5 ustawy o ochronie danych osobowych, do kontroli zgodności przetwarzania danych przez podmiot, któremu zostały powierzone dane, z przepisami o ochronie danych osobowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 14-19 ustawy.

Ponadto należy zaznaczyć, iż powierzenie przetwarzania danych osobowych dokonane przez ich administratora na podstawie umowy powierzenia, o której mowa w art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych nie wymaga uzyskania zgody osoby, której dane dotyczą.

P Bank S.A. udostępnił T Sp. z o.o. dane osobowe Skarżącego w wykonaniu postanowień umowy z dnia [...] listopada 2008 r., T Sp. z o.o. przetwarza te dane w celu administrowania wierzytelnością. W kontekście przepisów ustawy o ochronie danych osobowych takie działania obu wymienionych podmiotów są prawnie dopuszczalne. Ustawa o ochronie danych osobowych zezwala bowiem administratorowi danych (w niniejszej sprawie jest nim P Bank S.A.) na powierzenie innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzania danych (art. 31 ust. 1), zastrzegając jedynie, iż podmiot, któremu dane powierzono może je przetwarzać wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (art. 31 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie danych osobowych). W ocenie Generalnego Inspektora łącząca P Bank S.A. i T Sp. z o.o. umowa z dnia [...] listopada 2008 r., zarówno z uwagi na jej formę (pisemna), jak i treść (określenie celu, dla realizacji którego będą przetwarzane powierzone dane tj. obsługa wierzytelnościami) odpowiada wymogom określonym w art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych. Co więcej, w przypadku powierzenia danych osobowych do przetwarzania innemu podmiotowi nie istnieje po stronie administratora danych obowiązek poinformowania o tym fakcie osoby, której dane dotyczą.

Wobec ustalonego w przedmiotowej sprawie stanu prawnego i faktycznego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji .

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).